

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/97/2015
Identifikačné číslo spisu:	7113010464
Dátum vydania rozhodnutia:	28.12.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniel Hudák
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:7113010464.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Daniela Hudáka a sudcov JUDr. Viliama Dohňanského a JUDr. Petra Krajčoviča na neverejnom zasadnutí konanom 28. decembra 2015 v Bratislave, v trestnej veci proti obvinenému V. B., pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. c/, písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. c/, § 139 písm. a/, § 140 písm. c/ Tr. zák. a zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. po schválení dohody o vine a treste, o dovolaní obvineného proti rozsudku Okresného súdu Košice I, sp. zn. 7T 25/2013, z 5. júna 2013 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného V. B. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Košice I, sp. zn. 7T 25/2013, z 5. júna 2013 bol obvinený V. B. po schválení dohody o vine a treste podanej prokurátorom Krajskej prokuratúry Košice uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. c/, písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. c/, § 139 písm. a/, § 140 písm. c/ Tr. zák. a zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

- dňa 18. októbra 2012 v presne nezistenom čase v izbe rodinného domu č. XXX/XX v B. na ul. A. vykonal súlož s 12-ročnou maloletou V. K., bezprostredne po súloží potom ako mu maloletá V. K. uviedla, že o tom povie v škole, v obave z prezradenia skutku, túto napadol v úmysle usmrtiť tým spôsobom, že ju začal udierať päťou do tváre, následne bezvládnej obtočil okolo krku handru, ktorou ju škrtil utáhovaním koncov látky a následne ju vložil do vreca, vrece položil do záhradného odpadu a keď spozoroval pohyb vo vreci, začal do neho kopat' a skákať po ňom, čím spôsobil poškodenú zlomeninu lebečnej klenby a spodiny, vnútrolebečné zakrvácanie medzi mäkkými plenami mozgu a ťažký pouzrazový opuch celého mozgu difúzneho charakteru, čo viedlo k okamžitému úmrtiu poškodenej.

Prvostupňový súd uložil obvinenému podľa § 145 ods. 2, § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia

slobody v trvaní 24 (dvadsaťštyri) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. súd obvineného pre účely výkonu trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obvinenému uložil ochranné sexuologické liečenie formou ústavnou.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. súd obvinenému uložil ochranný dohľad vo výmere 3 (troch) rokov.

Rozsudkom nadobudol právoplatnosť dňom vyhlásenia.

Proti rozsudku Okresného súdu Košice I podal 26. októbra 2015 dovolanie obvinený z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. V písomných dôvodoch dovolania uviedol, že v konaní bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu. Dňa 5. novembra 2012 o 10.00 hod. bol vykonaný jeho výsluch bez prítomnosti obhajcu, napriek skutočnosti, že obhajca mu bol riadne ustanovený. V závere výsluchu zo zápisnice vyplýva, že súhlasil s výpoveďou bez prítomnosti obhajcu, ale v čase výsluchu nebol schopný vzhľadom na psychický stav a duševnú chorobu posúdiť závažnosť dôsledkov takéhoto konania. Aj výsluch 21. októbra 2012 bol vykonaný bez prítomnosti obhajcu, aj keď podľa vtedy vzneseného obvinenia pre zločin zabitia nešlo o prípad povinnej obhajoby, vyšetrovateľ mal vzhľadom na okolnosti a zložitosť prípadu použiť ustanovenie § 37 ods. 2 Tr. por. a požiadať súd, aby mu bol ustanovený obhajca.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnutý rozsudok a prikázal mu vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť.

Krajský prokurátor v Košiciach vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že k zmene právnej kvalifikácie došlo upozornením vyšetrovateľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru 7. januára 2013. Po uvedenom termíne boli zopakované výsluchy obvineného za prítomnosti obhajcu. V predmetnom konaní nebol naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Navrhol dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) v zákonnej lehote a na mieste, kde možno mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.). V súlade s ustanovením § 373 ods. 1 Tr. por. obvinený podal dovolanie prostredníctvom obhajcu. Po preštudovaní spisového materiálu krajský súd zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných chýb a má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inšancia.

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. je potrebné uviesť, že podstatou práva na obhajobu je zabezpečiť úplnú ochranu zákonných záujmov a práv obvineného, prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu veci a k vydaniu zákonného a spravodlivého rozhodnutia. Treba zdôrazniť zásadnú skutočnosť, že zákon pre uplatnenie tohto dovolacieho dôvodu predpokladá len zásadné porušenie tohto práva, nie každé porušenie práva na obhajobu. Zásadným porušením práva na obhajobu sa pritom rozumie predovšetkým porušenie ustanovení o povinnej obhajobe.

K porušeniu práva na obhajobu podľa obvineného malo dôjsť tým, že výsluchy, ktoré boli vykonané v prípravnom konaní v dňoch 21. októbra 2012 a 5. novembra 2012, neboli vykonané za prítomnosti obhajcu a vzhľadom na jeho osobu, psychický stav, duševnú chorobu, zložitosť prípadu, mali byť vykonané v prítomnosti obhajcu.

Zo spisového materiálu Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že obvinený bol zadržaný 21. októbra 2012 a v ten istý deň mu bolo vznesené obvinenie pre zločin zabitia podľa § 147 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. S poukazom na trestné sadzby uvedené v citovaných ustanoveniach nejde o prípad povinnej obhajoby. Obvinený bol vzatý do väzby 23. októbra 2012 a 24. októbra 2012 mu bol ustanovený obhajca. Pri výsluchu 5. novembra 2012 bolo obvinenému oznámené, že mu bol ustanovený obhajca a v zápisnici sa konštatuje, že obvinený chcel vypovedať aj napriek tomu, že obhajca sa výsluchu nezúčastnil. Ďalšie výsluchy obvineného sa uskutočnili 21. decembra 2012 a 14. februára 2013 za prítomnosti obhajcu a všetky výsluchy 21. októbra, 5. novembra, 21. decembra 2012 a 14. februára 2013 boli uskutočnené za prítomnosti obhajcu. Ďalší výsluch obvineného sa konal na prokuratúre 5. apríla 2013, v konaní o dohode o vine a treste, a 5. júna 2013 bolo vykonané verejné zasadnutie na Okresnom súde Košice I, na ktorom bola schválená dohoda o vine a treste a bol obvinenému uložený trest odňatia slobody.

Z konštatovaného vyplýva, že pri výsluchoch v dňoch 21. októbra 2012 a 5. novembra 2012 nedošlo k porušeniu práva na obhajobu, pretože pri výsluchu 21. októbra 2012 nešlo o prípad povinnej obhajoby a pri výsluchu 21. októbra 2012 obvinený súhlasil s výsluchom bez prítomnosti obhajcu. Podstatné ale vo veci je to, že po výsluchoch 21. októbra a 5. novembra bol obvinený vypočutý ešte 4-krát za prítomnosti obhajcu a vo všetkých výsluchoch sa priznal k spáchaniu trestnej činnosti. K ďalšej argumentácii obvineného, že pri výsluchoch 21. októbra 2012 a 5. novembra 2012 mal mať obvinený obhajcu podľa ustanovenia § 37 ods. 2 Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na to, že skutočnosti uvádzané obvineným boli na posúdení vyšetrovateľa a ak by aj došlo k pochybeniu zo strany vyšetrovateľa, ďalšími výsluchmi za prítomnosti obhajcu boli tieto pochybenia odstránené. Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na znalecké posudky nachádzajúce sa v spise, z ktorých je zrejmé, že obvinený netrpí žiadnou duševnou chorobou.

V konaní nedošlo k porušeniu práva na obhajobu, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného ako nedôvodné odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.